

PARAULA I VIDA

Cristians en el món (1)

Aquesta setmana ha estat presentat a Andorra la Vella, a càrrec del M.I. Sr. Síndic Vicenç Mateu, el llibre que recull les ponències de la Càtedra de Pensament cristià del nostre Bisbat 2010, que va tractar dels «**Cristians en el món. Una presència activa**». Després de la Pentecosta que clou el temps pasqual, ara pertoca sortir al món a sembrar i a ser-hi testimonis de fe i d'amor. Per això és rellevant el tema i actual el missatge que van tractar Francesc Torralba, director de la Càtedra, Javier Elzo i el P. Josep M. Margenat s.j.

Més enllà de les posicions laïcistes que voldrien extirpar la presència de les religions en la societat i de les actituds que confonen l'esfera política i la religiosa, cal trobar aquell marc de relació que, respectant la mútua autonomia, generi un camp de relació fèrtil i positiu per

als ciutadans i per a la societat en general. L'Església ensenya que **la laïcitat és un valor**. Ja el Concili Vaticà II va reconèixer solemnement la llibertat religiosa com un valor fonamental de la persona i, a la vegada, la laïcitat positiva i oberta, així com la aconfessionalitat de l'Estat. Són realitats no tan sols acceptades, sinó també promogudes per l'Església. La laïcitat vol dir, segons el Concili Tarraconense (res. 1a), «l'absència de

pressió religiosa o irreligiosa per part dels estats» i «la convicció que l'Església no ha de dominar el món, sinó que hi ha d'aportar les energies religioses de la fe, de l'esperança i de l'amor, cosa que significa pèrdua d'influència social i de poder». Els cristians no demanem privilegis, ni l'empara dels governants al servei de la fe, sinó la llibertat efectiva per tal de fer actual la presència del Senyor Ressuscitat i oferir als nostres conciutadans l'Evangelí. Anhelem comunicar, amb humilitat, però amb convicció el que creiem i esperem. I volem exercir, enmig del món, la nostra missió profètica. Ens hi envia Crist mateix, amb la força creativa del seu Esperit Sant: «*Aneu a convertir tots els pobles... Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món*» (Mt 28,20).

Podem estar convençuts que quan l'Evangelí és acollit per les persones, la comunitat civil es fa també més responsable, més atenta a les exigències del bé comú i més solidària amb els necessitats. La fe és un do, però també un tresor que no volem ni podem guardar gelosament tancat en una esfera impermeable; ans tot al contrari, desitgem donar-lo a conèixer, fer-lo arribar als qui encara no en gaudeixen. No entenem que la presència de la fe en el món hagi de quedar reclosa en l'àmbit de la privacitat, al redós del temple. No ha d'incomodar la veu profètica de l'Evangelí sobre la vida familiar, la vida social i també la vida política, perquè cerca el bo i millor de la persona i de les comunitats humanes, tot i que, en ocasions, va a contracorrent d'estats d'opinió amplament difosos. No podem ser conformistes amb determinades ideologies que atempten contra la dignitat de la persona humana o lleis que la denigren. Volem ser en el món i mostrar raonablement en la societat actual les arrels de la nostra antropologia i de la nostra espiritualitat. Com ens ha recordat el Papa Benet XVI a la Sda. Família de Barcelona: «Recolzats en la fe, busquem junts mostrar al món el rostre de Déu, que és amor i l'únic que pot respondre a l'anhel de plenitud de l'home. Aquesta és la gran tasca, mostrar a tots que Déu és Déu de pau i no de violència, de llibertat i no de coacció, de concòrdia i no de discòrdia. (...) Déu és la veritable mesura de l'home.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

El Sant Pare amb els astronautes

► La foto recull un moment de la conversa de vint minuts de durada del Sant Pare amb els dotze membres de la tripulació del transbordador espacial Endeavour. Els astronautes li van dir a Benet XVI: «La terra és el planeta més bell de tot el sistema solar». El Sant Pare els va dir, entre altres coses, que «cercar Déu és crucial en la vida, perquè d'això depèn el sentit de l'existència i del món. La fe no entra en conflicte amb el saber científic, sinó que amplia l'horitzó del nostre pensament i es converteix en un camí vers la veritat plena».

GLOSSA

Bona revisió, monitors!

En arribar aquestes dates, acaben la seva activitat de curs els centres d'esplai i els equips de monitors revisen tot el que han dut a terme. Molts d'aquests centres són promoguts per entitats eclesials (paròquies, escoles...). És en aquest àmbit institucional on, majoritàriament, s'iniciaren. Al llarg de les darreres dècades, l'educació en l'esplai ha anat construint-se una identitat. Si bé en un primer moment primava el sentit de suplència respecte d'altres institucions educatives considerades deficitàries en determinats aspectes, progressivament ha anat adquirint un sentit propi, complementari d'altres marcs educatius, però des de l'àmbit més específic del lleure.

Els centres d'esplai varen néixer d'una experiència vital: haver viscut i experimentat les colònies o els camps d'estiu com a moments d'una gran riquesa humana —personal i comunitària— i d'un gran potencial pedagògic de cara al creixement integral dels nois i les noies. Després de l'experiència de colònies, es va sentir la necessitat de portar aquell esperit, aquella vivència, a la quotidianitat del poble o del barri, no ja només a l'estiu, sinó al llarg de tot l'any, setmana rere setmana. Així iniciaren la seva activitat els primers centres d'esplai.

L'activitat setmanal d'esplai incorporà o adaptà elements diversos dels

corrents de renovació pedagògica de l'escola, dels moviments infantils d'acció catòlica, dels de casa nostra i, especialment, del francès i de l'italià, de l'escoltisme, de la pedagogia de don Bosco i d'altres de més difosos.

Cada generació de monitors ha fet la seva aportació a aquest procés. És bo que els monitors actuals dels centres d'esplai cristians coneguin els seus orígens, i a l'hora de fer la seva aportació la facin des de la identitat cristiana d'aquests centres, sense renúncies i sense aigualir-la. Respectuosos i oberts a tothom que vulgui acollir-se al servei que s'ofereix, però també molt fidels a la identitat que deriva del seguiment de la figura de Jesús de Natzaret —bon pastor, bon mestre, bon monitor—, referència fonamental —no ornamental— per als creients. Així, potser caldria preguntar-se: Què diria Jesús de les nostres activitats? S'hauria sentit a gust formant part del nostre equip? Li hauria agradat ser un dels nostres nens? Feu una bona revisió, monitors: «Que ningú no t'hagi de menysprear perquè ets jove; al contrari, sigues per als fidels un model en el parlar, en la conducta, en l'amor, en la fe, en la integritat» (1Tm 4,12).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Cantem Déu que ens dóna vida,
cantem la pàtria en gestes grans,
cantem l'amor que a tots ens crida
a unir les veus com bons germans.
Al bell damunt de la renglera
Déu, pàtria i amor plegats hi són:
heu-la aquí nostra senyera,
ella ens durà cantant pel món.

(Himne a la senyera.
Barcelona, juny 1904)

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor». Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

► Salm responsorial (Dn 3,52-56)

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estiguen contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

► Lectura del libro del Éxodo (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés subió de madrugada al monte Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra. El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor.

El Señor pasó ante él, proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad». Moisés, al momento, se inclinó y se echó por tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque ese es un pueblo de cerviz dura; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya.»

► Salmo responsorial (Dn 3,52-56)

R. *A ti gloria y alabanza por los siglos.*

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres; / bendito tu nombre santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que, sentado sobre querubines, / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 13,11-13)

Hermanos: Alegraos, enmendaos, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso ritual. Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo esté siempre con todos vosotros.

► Lectura del evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo que entregó a su Hijo único para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Hijo único de Dios.

La Trinitat. Llibre d'hores, anònim (s. xv). Österreichische National Bibliothek (Viena)

COMENTARI

Un misteri d'amor

Si Déu existeix, no hi pot haver res més important que conèixer-lo. Al llarg de tota la història, homes i dones han intentat descobrir si realment hi ha un ésser suprem, saber quines són les seves característiques i quines relacions té amb la humanitat. A través de l'observació de la natura i de l'univers, i també amb la reflexió intel·lectual de tipus filosòfic, s'han buscat tota mena de vies d'accés al coneixement de Déu.

La visió bíblica assegura que el Déu únic, que supera la capacitat de comprensió de la raó humana, ha volgut revelar-se ell mateix, és a dir, ha decidit manifestar-se a la humanitat perquè el poguéssim co-

nèixer en la mesura de les nostres possibilitats. Déu, efectivament, deixa petjades d'ell mateix i de la seva acció en la creació, però sobretot es revela directament a persones concretes del poble d'Israel, escollit per ell com a interlocutor i mitjaner. Aquest procés arriba a la plenitud en Jesucrist, el Fill de Déu que es fa home i porta al món el coneixement del Déu invisible.

A partir de Jesucrist es fa palesa la triple dimensió personal que hi ha en Déu: el Pare creador, el Fill que porta la salvació, l'Esperit que dona vida. En les paraules i les accions de Jesucrist descobrim que en Déu es dona una circulació interna de vida i amor, que s'aboca igual-

ment sobre la humanitat. Aquest misteri que anomenem la Trinitat és sobretot una realitat d'amor sense límits, al qual tenim accés gràcies a Jesucrist.

Precisament perquè Déu és un misteri d'amor, la forma d'acollir-lo no és la reflexió racional, sinó l'obertura del cor. La Trinitat no és un enigma per desxifrar, sinó un amor per descobrir. Per això Jesús assegura que els qui creuen en aquest Déu que ha estimat el món no seran condemnats. Posar la confiança en el Déu que és amor i que es manifesta com a Pare, Fill i Esperit, assegura la vida per sempre.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 4a setm.): Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5 □ **dimarts**: Gn 13, 2.5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14
■ **dimecres** (□ Barcelona i Lleida): Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20 ■ **dijous**: Gn 16,1-12.15-16 / Sl 105 / Mt 7,21-29 □ **divendres**: Is 49,1-6 / Sl 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80 ■ **dissabte**: Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1,46-48a.48b-49a.49b-50 i 53.54-55 / Mt 8, 5-17 □ **diumenge** vinent, el Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 1a setm.): Dt 8,2-3.14b-16a / Sl 147 / 1Co 10,16-17 / Jn 6, 51-58.

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Jacob (2) El sentit d'un somni

El somni de Jacob ens mostra una intuïció bíblica certament innovadora. El narrador s'anticipa molts segles en el descobriment de l'inconscient, aquella regió de nosaltres mateixos que roman amagada de la nostra consciència. Ara bé, en la mentalitat actual entenem l'inconscient com la seu de les pulsions reprimides, com una zona obscura, enigmàtica i perillosa que contrasta amb el conscient governat lliurement des de la voluntat i dirigit per la llum de la raó.

En canvi, la vida de Jacob ens mostra una realitat ben diferent: una vida exterior, conscient, amb aspectes ben poc exemplars, i una vida interior, inconscient, on hi ha la presència amagada de Déu. Alguns autors contemporanis estarien d'acord amb aquest punt de vista. En certa mesura, el relat del somni de Jacob estaria en sintonia amb els postulats de Carl Gustav Jung. Per a aquest psiquiatre, l'incon-

scient no és un abocador dels aspectes no assumits de la vida, sinó que està estructurat a partir d'unes categories innates, els arquetips, entre les quals trobem algunes explícitament religioses. Per tant, l'espiritualitat no seria només un fet cultural, sinó que constituïria una dimensió de la personalitat fortament arrelada en les profunditats del psiquisme humà.

Viktor E. Frankl, un altre psiquiatre deixeble de Freud, com Jung, ha descobert per mitjà de les anàlisis psicològiques dels seus pacients que existeix una mena de religiositat inconscient que afecta creients i no-creients, és a dir, un estat inconscient de relació amb Déu (*La presència ignorada de Déu*, Ed. Herder, Barcelona 1995).

Potser el somni de Jacob sigui una imatge dels ciutadans de la cultura postmoderna que, sota l'aparença d'incredulitat, amaguen una recerca sincera de l'Absolut.

Josep Otón

(*Històries i personatges*. Ed. Claret, Barcelona 2009)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

«La fe dels nostres pares»

Amb freqüència s'ha descrit la postmodernitat com «el final dels grans relats»; és a dir, com l'època en la qual, en amplis sectors de la nostra societat, els textos fonamentals de caràcter religiós, polític i cultural de la nostra tradició han perdut llur poder de convicció. Cada dia més, els buits deixats per ells són ocupats per les narratives pròpies del nostre moment històric.

Per regla general, les Esglésies cristianes del nostre temps solen caracteritzar-se pel mal ús dels mitjans de comunicació. Si per a la societat en el seu conjunt, la pèrdua de presència pública de la narrativitat ha tingut unes conseqüències molt negatives, per a la religió —el cristianisme— aquest dèficit ha provocat una distorsió gravíssima i, possiblement, irreparable. En efecte, tota religió, llevat que es trobi a les acaballes del seu camí històric, no pot deixar de constituir-se com un *nosaltres* narratiu, justament perquè, mentre sigui el que diu que és, serà una *comunitat commemorativa i anticipativa* (la memòria sempre es troba en íntima connexió amb la narració i la tradició).

La fe cristiana ha emprat l'expressió «la fe dels nostres pares» per concretar la relació comunitària, viva i vivificant, que mantenen els creients d'*avui* amb els del *passat* i amb els del *futur*. Les narracions posades en circulació per la tradició cristiana tenen la missió de reforçar els vincles de pertinença entre tots els membres de la comunitat cristiana, *cronològicament* separats però, tanmateix, en comunió, formant l'*únic cos de Crist*.

És una veritable llàstima que el dogma de la *comunió dels sants* no hagi adquirit una presència més significativa en les comunitats cristianes. Perquè no solament constitueix un poderós antídote contra l'angoixa que provoca la *mort individual* sinó que, sobretot, permet *experimentar* el flux de joia, d'amor i de llibertat que uneix indissolublement, en l'*etern present de Déu*, tots els qui, a causa de la congènita finitud humana, *encara* distingim, en el temps, entre passat, present i futur.

Lluís Duch

(*Religió i comunicació*, Fragmenta Editorial)

SANTORAL

19. ✠ Diumenge de la Santíssima Trinitat. Sant Romuald (s. x-xi), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

20. Dilluns. St. Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. Dimarts. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568-Roma 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. Dimecres. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i

sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'estat, màrtir a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus 355-Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. Dijous. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. Divendres. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. Dissabte. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

EDUCAR

Los abuelos también educan

Vaya por delante esta primera puntualización: son los padres los responsables de educar a los hijos, no los abuelos. Dicho esto, déjeme hacer unas matizaciones. En algunas situaciones, los abuelos tienen que tomar el control de la educación de los nietos porque no hay otro remedio, como sucede en los casos en que los progenitores no pueden cumplir esta función.

En circunstancias normales de la familia, los abuelos pueden tener un papel coeducador, como colaboradores de los padres en la educación de los hijos, sus queridos nietos. Pero lo harán siempre y cuando sigan la misma línea educativa que han trazado los padres, ratificando así lo que estos predicen a los hijos, sin practicar ninguna otra línea paralela de educación *sui generis* o abiertamente contraeducativa.

Veamos algunas actitudes educativas positivas que son propias de los abuelos: ayudan a los padres al reemplazarlos cuando es necesario; ofrecen al niño otra forma de vida, otros hábitos y maneras de hacer; aconsejan a los padres, basándose en el sentido común y en la experiencia debida a la edad; están en general más disponibles que los padres y cuentan con más tiempo para escuchar al niño; los abuelos son muchas veces quienes transmiten al niño la cultura, las tradiciones familiares y locales, las creencias, la fe cristiana. Traté de todo esto en mi libro *Queridos abuelos o Estimats avis*.

Existen también, a veces, actitudes negativas de los abuelos. A modo de conclusión, las resumiría diciendo que los abuelos tenemos que saber estar en nuestro sitio, sin meternos donde no nos llaman, a veces teniendo que mordernos la lengua. En este sentido, les ofrezco la contundente frase de Ernest Hemingway: «Se necesitan dos años para aprender a hablar y sesenta para aprender a callar.»

Dr. Paulino Castells

(*Tenemos que educar*, Ed. Península. *Hem d'educar*, Ed. Columna)

ENTREVISTA

FRANCESC NICOLAU

La raonabilitat de la fe

«**L**a Veritat religiosa no es pot contradir amb les veritats científiques perquè totes procedeixen del mateix Déu». Aquesta frase resumeix el fons dels articles de Mn. Francesc Nicolau, que publica cada setmana a *Catalunya Cristiana*. Aquests escrits han estat recollits en el llibre *La intimitat de la matèria* (Ed. Claret), guardonat recentment amb el Premi Crítica *Serra d'Or* 2011 —categoria Altres Ciències. Mn. Nicolau és llicenciat en teologia i en ciències (matemàtiques), professor emèrit de filosofia de la naturalesa a la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya, i subdirector del Museu de Geologia del Seminari Conciliar de Barcelona.

La ciència i la fe sembla que vagin per camins separats, i vostè sempre els procura unir. Li resulta senzill?

Com que la veritat no pot contradir la Veritat, és impossible que aquests dos camins portin a conclusions contradictòries. No hi ha dificultat veritable a l'hora de conjuminar el que ens diu la fe amb el que ens ensenya la ciència certa. Només quan es pressuposen postulats equivocats —pel que fa a la ciència— o es considera de fe alguna veritat que no ho és —pel que fa a la religió— hi pot haver conflictes. Aquesta és la raó per la qual és senzill unir ciència i fe.

La ciència ens ajuda a entendre millor la fe; i a creure més?

La ciència ben entesa és clar que sí. L'astronomia, per exemple, ens fa veure la grandesa del Creador, però també el coneixement de la intimitat de la matèria ens mostra la saviesa divina, que d'unes partícules dotades de propietats ben meravelloses n'ha fet uns elements tan potents que poden formar les complicades substàncies que componen el nostre món i també els éssers vius. I pel que fa a la cosmologia, la teoria del *big bang*, fins a cert punt, ens il·lustra el fet de la Creació, que comporta una providència especial en l'evolució fins a desembocar en l'existència de la humanitat.

El científic creient fa raonable la fe. És el millor antídote contra tots aquells que la volen deslegitimar?

No sé si és el millor antídote per evitar creure que tenen raó els qui volen deslegitimar la nostra fe, però puc afirmar que és evident que ajuda molt a veure que no hi ha raons científiques contra el que ens ensenya la religió cristiana. Com a sacerdot procuro sempre fer notar això: el creient científic contribueix, i molt, a fer raonable la nostra fe.

Òscar Bardaji i Martín

Trobada esportiva de la gent gran

Andorra la Vella va acollir enguany la X Trobada esportiva de Residències geriàtriques de la zona del Pirineu, amb la participació activa de padrins i padrines de les Residències i de bons equips de joves i de voluntaris. En un ambient molt festiu i estimulador, van participar-hi més de tres-centes cinquanta persones. Mn. Ignasi Navarri, Canonge i Secretari general del Bisbat va representar el Bisbat d'Urgell. Hi van estar presents també l'Alcalde en funcions de la Seu d'Urgell i altres representants del Comú i del Govern andorrà, el Cap de Govern, M.I. Sr. Antoni Martí, en el seu primer acte com a Cap de Govern, així com altres autoritats.

L'equip de la residència de la Fundació del Sant Hospital

Jocs, esportivitat, cants i animació dels equips van ser la tònica dominant, sempre amb un bon ambient esportiu i d'estimulació de les qualitats físiques i intel·lectuals dels usuaris de les residències de gent gran. Les residències participants són: Residència Clara Rabassa d'Andorra la Vella, Residència Solà d'Enclar d'Andorra la Vella, Residència Sant Roc de Bellver de Cerdanya, Llar de Sant Josep de la Seu d'Urgell, Residència de Puigcerdà, Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell, Residència d'Oliana i Residència de La Pobla de Lillet.

Confirmacions al Pas de la Casa i a Sant Julià de Lòria

Dijous 19 de maig al vespre, 5 adolescents van rebre el sagrament de la Confirmació per mans de l'Arquebisbe Joan-Enric a l'església de Sant Pere del Pas de la Casa (Andorra). Van concelebrar l'Eucaristia amb ell el P. José Miguel Larrión, salesià que té encomanada la cura pastoral del Pas de la Casa, i Mn. Cinto Busquet.

D'altra banda, 35 adolescents i un adult de la parròquia de Sant Julià de Lòria van rebre aquest sagrament el 20 de maig al vespre. A l'arribada a la parròquia, va acollir a l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra el Cònsol Menor, Hble. Sr. Enric Sangrà, i altres Consellers del Comú, juntament amb el Rector, Mn. Josep Chisvert. A més del Rector, van concelebrar l'Eucaristia amb Mons. Vives Mn. Josep M. Solé i Mn. Cinto Busquet, amb nombrosa participació de familiars i fidels de la parròquia.

El Concurs Bíblic torna a aplegar a milers d'infants i joves d'Urgell i Andorra

En la present edició del Concurs Bíblic hi han participat a Urgell 5.205 infants i joves de 73 escoles i parròquies del Bisbat. En conjunt, a tota Catalunya han participat en el concurs 64.169 infants i joves de 633 escoles i 65 parròquies. La participació a Urgell és una de les més importants de Catalunya.

L'edició d'enguany del Concurs Bíblic va estar convocada sota el lema «La Bíblia, font de valors humans i socials», amb el qual es vol suggerir la reflexió sobre la necessitat de fonamentar la formació dels infants en valors com la solidaritat, el respecte i l'acolliment dels més necessitats, especialment en moments de crisi com el que vivim actualment. Els premis van ser lliurats el passat 21 de maig per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i el Delegat diocesà d'Ensenyament, en un acte celebrat a la sala d'actes de la Casa del Bisbat.

Un moment del lliurament dels premis

Aquesta és la relació de premiats del Bisbat d'Urgell:

CONCURS BÍBLIC

- Primer premi individual, categoria primera: Tania Bilyk Kushina, del Col·legi Mare de Déu del Roser de Guissona
- Primer premi individual, categoria segona: Laura Piñar Salas, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra)
- Primer premi individual, categoria tercera: Laura Vilalta Serra, de l'IES de Ponts.
- Premi Educació Especial: Laia Pons Mariño, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra)
- Premi Educació Especial: Aleix García Profitós, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra)
- Premi Educació Especial: Natalie Gardes Moreno, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra)
- Premi Educació Especial: Gerard Cerrillo Jou, de l'IES Els Planells d'Artesa de Segre.

CONCURS BÍBLIC - PREMIS PER A ESCOLES I PARRÒQUIES

- Primer premi: Col·legi Sagrada Família, Escaldes-Engordany (Andorra).
- Primer premi per a Parròquies: Parròquia de Sant Esteve, Andorra la Vella (Andorra).
- Premi individual de Catequesi: Ismael Molinos, Parròquia de Sant Esteve, Andorra la Vella (Andorra).

XII CONCURS DE DIBUIX

- Premi primera categoria: Tiago Gabriel da Silva Gavina, Escola Andorrana d'Escaldes, Escaldes-Engordany (Andorra)
- Premi segona categoria: Oriol Garreta Espuga, Escola La Salle, la Seu d'Urgell
- Premi tercera categoria: Mireia Agelet Bonet, IES Almatà, Balaguer.

III CONCURS INFORMÀTIC

- Primer premi compartit - grup O: Lluís Agramunt, Oriol Alàs i Gerard Camats, del CEIP Els Planells, Artesa de Segre
- Primer premi compartit - grup A: Carlota Badia, Anna Pla i Víctor Calviño, del Col·legi Mare Janer, Santa Coloma (Andorra)
- Primer premi - grup B: desert.

XXII CONCURS BÍBLIC DE REDACCIÓ

- Primer premi - grup A: Carla Fernández López, Col·legi Mare Janer, Santa Coloma (Andorra).

El Concurs Bíblic es va organitzar per primer cop el 1996 a iniciativa del grup Avant de Terrassa (pertanyent a la Federació de Cristians de Catalunya), i des d'aleshores s'ha convocat any rere any amb l'objectiu de divulgar entre els nens en edat escolar les Sagrades Escriitures i apropar-los el missatge de Jesús d'una manera entenedora i didàctica.

El Museu diocesà d'Urgell, el segon més visitat de Lleida

El Museu diocesà d'Urgell va rebre durant el 2010 un total de 27.832 visitants, xifra que el situa com el segon més visitat de les terres de Lleida durant el 2010, només per darrere del Museu de Lleida ciutat, que va registrar 30.704 visites. El tercer equipament museístic de la llista és l'Ecomuseu de les Valls d'Àneu, amb 5.231 visitants.

La majoria de les visites del Museu diocesà d'Urgell es van concentrar en els mesos de maig a octubre. El fet que el Museu formi part del conjunt catedralici és un factor que propicia aquest alt nombre de visitants, que aprofiten l'estada a la Seu d'Urgell per conèixer també la Catedral de Santa Maria d'Urgell, el claustre i l'església de Sant Miquel.

Pel que fa al fons artístic del museu, la peça que desperta més interès entre els visitants és el «Beatus de la Seu d'Urgell», el còdex del segle X il·lustrat amb 86 miniatures que conté el comentari del Beat de Liébana sobre «l'Apocalipsi» i el de Sant Jeroni al «Llibre de Daniel». La col·lecció d'imatges romàniques de la Mare de Déu tallades en fusta, els retaules d'Abella de la Conca i de la Pietat, «La Mare de Déu jacent» i l'urna de Sant Ermengol són altres de les obres conservades al museu que atreuen més visitants.

Confirmacions d'adults a la Catedral

Dimarts 17 de maig al vespre, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar la Confirmació a cinc adults a l'església de Sant Miquel del complex catedralici de la Seu d'Urgell. El cinc confirmands s'estan preparant al matrimoni i han desitjat rebre el sagrament de la Confirmació abans d'assumir el compromís matrimonial. En el marc molt suggestiu de l'església romànica de Sant Miquel, alguns amics i parents van acompanyar els confirmands durant l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe i concelebrada per Mn. Xavier Parés i Mn. Cinto Busquet.

LA PLETA

Les coses importants es fan de cor

El cartell d'enguany és prou explícit i suggeridor, un cor format per un grup de voluntaris i voluntàries, amb un lema ben proper al tarannà de Càritas les coses que fem sempre des del cor, i és en aquest sentit que el logotip tant conegut i admirat pel que representa i mou al seu darrera, està fet de quatre cors que deixen veure una petita creu, un cor que batega i que malgrat la situació de la nostra societat i de moltes famílies de casa nostra, que és una situació preocupant, no para de bombejar ajuda, solidaritat, recursos, voluntaris,...

En aquest any europeu del Voluntariat, se'ns omple de goig poder oferir les dades, de manera aproximada, de la gent que es mou per aconseguir una societat amb valors i poder possibilitar una societat amb futur, així arreu del món segons dades de Caritas Internacionalis, hi ha presència estable

de Càritas a 165 països amb un total de 625.000 voluntaris, a la nostra Confederació hi tenim un total de 69.000 voluntaris, a Catalunya les xifres s'aproximen als 6.000 voluntaris i a casa nostra, al nostre Bisbat tenim 252, i molts d'ells, encara que em voldríem més en les nostres comunitats, són gent jove, com els milers de joves

que aniran a la Jornada de la Joventut a Madrid aquest proper mes d'agost. Aquesta és la riquesa de la Caritat de l'Església, una riquesa que porta a tot aquest voluntariat a treballar des del compromís i la fraternitat, a oferir i atansar el pa viu baixat del cel a tots els que tenen fam.

Un voluntariat que com diu el missatge dels bisbes en la Diada del Corpus Christi necessita alimentar-se i pouar en el misteri de l'Eucaristia, un misteri que és memorial viu i actiu del servei als més necessitats, als pobres, als marginats. No deixem passar l'ocasió de la Diada per fer el nostre donatiu i la nostra pregària i sumar-nos així al gran cor humà i ple de voluntaris que s'ha teixit arreu del món.

Mn. Jaume Mayoral
Delegat de Càritas